

Bilag 4

Retspraksis om varetægtsfængsling i voldssager m.v.

Haderslev kriminalrets kendelse af 20. november 1986

Den 22-årige A fremstilledes i grundlovsforhør sigtet for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 og 3, samt straffelovens § 244, stk. 2, ved under forsøg på at hindre en anholdelse af en kammerat, der var sigtet for vold, at have sparket en politiassistent i hovedet med militære læderstøvler. Forholdet blev begået på Vojens Ishockey Stadion, hvortil A var rejst fra Rødovre for at overvære en ishockeykamp. A benægtede forholdet.

Anklageren begærede A varetægtsfængslet bl.a. i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, under henvisning til lovovertrædelsens alvorlige beskaffenhed, den sandsynlige præventive virkning i tilsvarende situationer og til strafferammen i straffelovens § 119, stk. 1. Anklageren tilkendegav samtidig, at sagen agtedes fremmet hurtigst muligt i håb om, at den kunne domsforhandles i løbet af ca. 1 uge.

Forsvareren betvivlede, at sagen kunne færdigbehandles så hurtigt, og en varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 2, ville efter forsvarrets opfattelse være i klar strid med sædvanlig landsretspraksis efter denne bestemmelse.

Retten løslod A med følgende kendelse:

»Der findes at være begrundet mistanke om, at anholdte i overensstemmelse med sigtelsen er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 og stk. 3, og § 244, stk. 2, hvorfor han skønnes at have forskyldt straf af fængsel. Trods anholdtes tidligere straffe for bl.a. røveri og trods den ved de nu begåede forhold skete overtrædelse af vilkårene for prøveløsladelsen i juli 1986 finder retten ikke, at der er tilstrækkeligt »bestemte grunde« til at frygte for, at anholdte på fri fod vil begå nye tilsvarende overtrædelser, hvorfor de i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, og §

763, stk. 1, nr. 2, nævnte grunde ikke foreligger. Efter det foreliggende, herunder særlig størrelsen af den straf, som anholdte kan ventes idømt for de nu begåede forhold, finder retten heller ikke, at varetægtsfængsling kan ske i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2.«

Holstebro rets kendelse af 29. april 1986

Den 28-årige A1 og den 25-årige A 2 fremstilledes i grundlovsforhør sigtet for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 2, jf. § 244, stk. 2 og stk. 4, subsidiært § 244, stk. 2, 3 og 4, ved efter en forud lagt plan med henblik på at foretage en afstraffelse at have indfundet sig hos den sagesløse 31-årige B og tildelt B adskillige knytnæveslag og slag med svensknøgle i hovedet og på kroppen med flere legemssår til følge.

A1 og A2 erkendte overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 2, 3 og 4.

Anklageren begærede begge varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, med henvisning til, at strafferammerne for sigtelserne er opfyldt, og hensynet til retshåndhævelsen i det foreliggende tilfælde, hvor to sigtede sammen har foretaget afstraffelse med anvendelse af den påsigtede grove vold, fandtes at kræve, at de sigtede ikke er på fri fod.

Forsvareren bestred overtrædelse af straffelovens § 245. Forsvareren anførte endvidere, at svensknøglen var medtaget for at gardere sig mod, at B var bevåbnet med kniv, og at anvendelsen af svensknøglen alene var begrundet i de sigtedes ophidselse.

Retten løslod A1 og A2. Retten bemærkede, at A1 og A2 med føje var sigtet for overtrædelse af § 244, stk. 2, 3 og 4, og udtalte herefter: »Selv om der i retsplejelovens § 762, stk. 2, er adgang til varetægtsfængsling i det foreliggende tilfælde, skønnes hensynet til retshåndhævelsen efter praksis ikke med